

Vergaderjaar 2009–2010

28 684

Naar een veiliger samenleving

Nr. 256

VERSLAG VAN EEN ALGEMEEN OVERLEG

Vastgesteld 13 november 2009

¹ Samenstelling:

Leden: De Wit (SP), Van der Staaij (SGP), Arib (PvdA), ondervoorzitter, De Pater-van der Meer (CDA), voorzitter, Çörüz (CDA), Joldersma (CDA), Gerkens (SP), Van Velzen (SP), Van Vroonhoven-Kok (CDA), De Krom (VVD), Timmer (PvdA), Griffith (VVD), Teeven (VVD), Verdonk (Verdonk), De Roon (PVV), Roemer (SP), Pechtold (D66), Heerts (PvdA), Thieme (PvdD), Kuiken (PvdA), Bouwmeester (PvdA), Van Toorenburg (CDA) en Anker (Christen-Unie).

Plv. leden: Langkamp (SP), Van der Vlies (SGP), Besselink (PvdA), Aasted Madsen-van Stiphout (CDA), Jager (CDA), Jonker (CDA), Leijten (SP), Ulenbelt (SP), Jan de Vries (CDA), Weekers (VVD), Dijsselbloem (PvdA), Dezentjé Hamming-Bluemink (VVD), Van Miltenburg (VVD), Zijlstra (VVD), Fritsma (PVV), Karabulut (SP), Koşer Kaya (D66), Gill'ard (PvdA), Ouwehand (PvdD), Spekman (PvdA), Bouchibti (PvdA), Van Haersma Buma (CDA), Slob (ChristenUnie), Sterk (CDA) en Van Gent (GroenLinks).

² Samenstelling:

Leden: Van Beek (VVD), Halsema (GroenLinks), Van der Staaij (SGP), De Pater-van der Meer (CDA), Van Bochove (CDA), Gerkens (SP), Sterk (CDA), Leerdam (PvdA), voorzitter, De Krom (VVD), ondervoorzitter, Griffith (VVD), Boelhouwer (PvdA), Algra (CDA)Irrgang (SP), Kalma (PvdA), Schinkelshoek (CDA), Van der Burg (VVD), Brinkman (PVV), Pechtold (D66), Van Raak (SP), Thieme (PvdD), Kuiken (PvdA), Leijten (SP), Heijnen (PvdA), Bilder (CDA) en Anker (ChristenUnie).

Plv. leden: Teeven (VVD), Van der Vlies (SGP), Joldersma (CDA) Smilde (CDA), Polderman (SP), Spies (CDA), Wolbert (PvdA), Aptroot (VVD), Zijlstra (VVD), Vermeij (PvdA), Van Gerven (SP), Heerts (PvdA), Çörüz (CDA), Remkes (VVD), De Roon (PVV), Van der Ham (D66), Van Bommel (SP), Ouwehand (PvdD), Timmer (PvdA), De Wit (SP), Kraneveldt-van der Veen (PvdA), Van Haersma Buma (CDA), Cramer (ChristenUnie) en Knops (CDA).

De vaste commissie voor Justitie¹ en de vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties² hebben op 15 oktober 2009 overleg gevoerd met minister Hirsch Ballin van Justitie en minister Ter Horst van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over:

- **de brief van de staatssecretaris van Justitie d.d. 16 juni 2009 over het toezicht op particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus (29 279, nr. 93);**
- **de brief van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties d.d. 12 juni 2009 over cameratoezicht en winkeliers (28 684, nr. 230);**
- **de brief van de staatssecretaris van Justitie d.d. 19 juni 2009 over de Monitor Criminaliteit Bedrijfsleven 2008 (28 684, nr. 229);**
- **de brief van de minister van Justitie d.d. 10 augustus 2009 over de aangifte van winkeldiefstallen (28 684, nr. 236).**

Van dit overleg brengen de commissies bijgaand stenografisch verslag uit.

De voorzitter van de vaste commissie voor Justitie,
De Pater-van der Meer

De voorzitter van de vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
Leerdam

De griffier van de vaste commissie voor Justitie,
Nava

Voorzitter: Heerts
Griffier: Nava

Aanwezig zijn vijf leden der Kamer, te weten: Gesthuizen, Van Haersma Buma, Heerts, De Roon, Teeven,

en de ministers Hirsch Ballin en Ter Horst, die vergezeld zijn van enkele ambtenaren van hun ministerie.

De **voorzitter**: Ik open het algemeen overleg. Ik heet de ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, die zich bezighouden met veiligheid maar in dit geval ook met criminaliteit van harte welkom. Daarnaast heet ik mijn collega-Kamerleden van harte welkom, evenals degenen die hier of op afstand meeluisteren. Ik bepaal de spreek-tijd op zes minuten.

De heer **Van Haersma Buma** (CDA): Voorzitter. Nu we toch spreken over criminaliteitsbestrijding: de heer Teeven heeft mijn stukken gestolen. Ik probeer deze nu even terug te halen en dan hoop ik dat ik mijn eigen inbreng heb.

De **voorzitter**: Als u aangifte wil doen, horen we dat wel.

De heer **Van Haersma Buma** (CDA): Voorzitter. We bespreken een behoorlijk aantal stukken over criminaliteit in het bedrijfsleven maar ook over de particuliere beveiliging en recherche. Ik begin met de bespreking van het rapport dat is uitgebracht door de Inspectie Openbare Orde en Veiligheid over het toezicht op de particuliere beveiligings- en recherchebureaus. Daarbij betrek ik ook het rapport van de Algemene Rekenkamer dat onlangs is verschenen, en het commentaar van de bewindslieden daarop. Het onderzoek van de IOOV is heel waardevol en laat in zijn algemeenheid zien dat het goed gaat met de sector, met betrekking tot integriteit en naleving van regels. Maar er is een aantal knelpunten en ik vind dat we deze moeten bespreken. Merkwaardig genoeg ziet het rapport er bij eerste lezing heel positief uit, maar er blijken ook zaken te ontbreken. Daar moet wat aan gedaan worden. Ik wil die punten langslopen en de ministers om hun opvatting daarover vragen.

De IOOV zegt dat er bij de politie wel capaciteit is voor het preventieve toezicht; het repressieve toezicht is een veel groter probleem. Ik ga niet zeggen dat er meer ingezet moet worden op dat laatste, want ik begrijp heel goed dat je bij een capaciteitsprobleem keuzes moet maken. Ik begrijp ook heel goed dat we na het praten over meer blauw op straat moeilijk kunnen zeggen dat we ergens anders op moeten inzetten. Hoe kunnen we dat repressieve toezicht dan zo efficiënt en zo goed mogelijk organiseren? Het moet niet zo zijn dat bedrijven een vergunning hebben om als particuliere beveiligingsorganisatie of recherchebureau te werken en in werkelijkheid hun werk helemaal niet goed doen.

Ik kom nu bij de belangrijkste punten van het onderzoek, dingen die ik ook uit de sector hoor. Ik ben daarvan geschrokken. Er zijn twee merkwaardige dingen. In de eerste plaats blijkt dat de politie geen zicht heeft op het aantal bureaus dat actief is zonder vergunning. Dat is nogal wat. Die bedrijven horen een vergunning te hebben maar blijkbaar is daar geen zicht op. Wat gaan de ministers met dat gegeven uit het onderzoek doen? Dat is niet zomaar een kwestie van repressief en preventief toezicht, maar wel een kwestie van integriteit in de sector. In de tweede plaats zijn er ook bedrijven die wel een vergunning hebben, maar vervolgens hangt er geen bedrijf onder. Dit speelt bijvoorbeeld in de particuliere recherche, maar ook in de beveiliging. Er is een aantal grotere bedrijven, maar ook bedrijven waar dit niet speelt. Wat is daar het antwoord op? Het risico is dat er spookbedrijven bestaan, misschien een zwaar woord, die wel een

vergunning hebben maar niks doen. Wat doen ze dan wel? Waarom hebben ze die vergunning? Dit komt in het rapport niet zozeer tot uitdrukking, maar ik heb het wel gehoord en het baart mij zorgen.

Opmerkelijk in het rapport vind ik dat er grote verschillen zijn tussen de politiekorpsen wat betreft de betrouwbaarheidsbeoordelingen die zij moeten uitvoeren bij het personeel in de beveiligingssector. Dit kan betekenen dat het ene korps iemand wel een vergunning verleent, en het andere korps niet. Dat zou toch zo veel mogelijk hetzelfde moeten zijn. Hoe wordt met dit gezichtspunt omgegaan? Wat is daar aan te doen? Het viel mij op in het rapport dat de particuliere recherchebureaus het minst worden gecontroleerd. Althans, dat is mijn indruk. Dat brengt risico's met zich mee. Het zijn bedrijven die vertrouwelijk werken, dat is hun aard. Dat begrijp ik, maar tegelijkertijd moet daar goede controle tegenover staan. Hoe wordt daarmee omgegaan?

Verder heb ik een vraag naar aanleiding van de brief van de VPB, waarin men een vereenvoudiging van het preventieve toezicht voorstelt, ook met het oog op de capaciteitsproblemen bij de politie. Als je geen capaciteit hebt, zoek het dan in efficiency, bijvoorbeeld bij het aanmaken van legitimatiebewijzen. De politie zou dit kunnen uitbesteden aan kenniscentrum ECABO, zodat dit, zo stelt de VPB, sneller en makkelijker kan. Hoe staan de ministers daartegenover?

Het rapport van de Algemene Rekenkamer gaat over de ervaringen met het optreden van particuliere beveiligers in de publieke ruimte. De Rekenkamer zegt dat dit heel goed kan. Ik vind het ook belangrijk en ik denk dat het heel nuttig is. Maar er zijn wel risico's. Het is nuttig dat het rapport niet de principiële discussie over private beveiligers in het publieke domein behandelt. Het rapport zegt: het werkt goed, en doe het dus ook. Het rapport noemt bijvoorbeeld particuliere beveiligers die werken voor de Dienst Justitiële Inrichtingen. De Rekenkamer zegt dat mensen die in dienst zijn van Justitie nog wat van hen kunnen leren. De ministers zeggen dat dit maar in zeer beperkte mate zo is maar in ieder geval vullen de werknemers elkaar heel waardevol aan. Dat heb ik onlangs ook in de praktijk gezien. Probleem is de afbakening. Wat mag de een, wat mag de ander? Hoe grijpen die taken in elkaar? Dat was een duidelijk punt van de Rekenkamer. Ik zou de bewindslieden willen vragen om ervoor te zorgen dat die afbakening goed is.

Dan kom ik bij de uitgebreide Monitor Criminaliteit Bedrijfsleven. Dank voor die verhelderende opsomming van de criminaliteit in 2008. Uit de monitor blijkt dat in heel veel sectoren de criminaliteitsdaling van een aantal jaren doorzet. Maar er spreekt een cijfer in zeer negatief opzicht uit: de stijging van het aantal winkeldiefstallen, van 900 000 naar 1,7 miljoen in één jaar. Ik kan niet helder krijgen wat de oorzaak is van die grote stijging. Hoe is het mogelijk dat dit cijfer zo afwijkt van de andere cijfers? Het is niet de grootste criminaliteit, maar het is wel criminaliteit die er inhakt bij winkeliers. Er wordt al heel veel gedaan, maar wat kunnen we nog meer doen? Uit de brief over de aangiften van winkeldiefstallen maak ik op dat het aantal aangiften – de aanpak begint tenslotte met een aangifte – nog steeds heel laag is. Er wordt lokaal aan gewerkt, maar het is nog steeds veel te laag. Hoe kunnen we het aantal aangiften verder omhoog krijgen? Is er overleg met de sector? In de sector wordt vaak gezegd: als ik aangifte doe, ben ik een middag kwijt. Hoe kunnen we zorgen dat de administratieve rompslomp bij aangiften minder wordt, zodat een politieagent niet een middag bezig is, maar het sneller kan doen?

Als laatste wil ik de brief van 12 juni bespreken over het cameratoezicht in de detailhandel, die is geschreven naar aanleiding van een toezegging van de minister van Binnenlandse Zaken in een overleg op 21 januari. Ik had de indruk dat de toezegging van de minister een verruiming van de mogelijkheden betekende. De minister vond namelijk dat camera's die op de voordeur gericht worden in de publieke ruimte, ook een stukje op de weg gericht kunnen zijn. De brief van 12 juni is volgens mij niets anders dan

een opsomming van de regels die het CBP nu hanteert en die ik al kende. Die regels worden per geval bekeken. Dit betekent in de praktijk dat de winkelier niet weet waar hij aan toe is. Hij moet maar afwachten of het mag of niet. Is de minister bereid om deze regel duidelijker te maken en bijvoorbeeld te zeggen dat de camera ook 10 of 15 meter op de weg gericht mag zijn, zodat de winkelomgeving ook zichtbaar is? Hierdoor is een veelpleger al eerder zichtbaar dan bij de deur. Als die regel helder is, is voor de winkelier helder wat mag. Zou de minister van Binnenlandse Zaken dit willen veranderen?

De heer **Teeven** (VVD): Voorzitter. Het is onontkoombaar dat we in af en toe in herhalingen vervallen, maar ik zal proberen dat zo weinig mogelijk te doen. Ik wil beginnen met de criminaliteit rond het bedrijfsleven. Het is inderdaad opvallend dat de winkeldiefstallen ten opzichte van 2007 in 2008 met 77% zijn gestegen. De heer Van Haersma Buma noemde de absolute getallen. Maar ook het geweld en de vernielingen zijn in 2008 toegenomen ten opzichte van 2007. Zie bijvoorbeeld pagina 75 van het rapport. Wat kan daarvan de oorzaak zijn? Waarom ziet 2008 er zo veel negatiever uit op die punten? Welke concrete maatregelen moeten we nemen?

Er zit een discrepantie in de cijfers over de aangiftebereidheid. De sector zegt dat de monitor met 16% de aangiftebereidheid veel te rooskleurig voorstelt. De sector komt zelf op slechts 2,4% uit, als deze de aangiftebereidheid berekent aan de hand van het aantal gepleegde winkeldiefstallen in verhouding met het aantal aangiften. Hoe kan dat? Zit er een vervuiling in die monitor? Wat is daarvan de oorzaak?

De heer Van Haersma Buma heeft al een aantal vragen gesteld over hoe we dat aangifteproces zouden kunnen versnellen en verbeteren. Mijn fractie heeft deze vragen ook. Ik beschouw ze als gesteld.

Mijn fractie vindt de aanpak van rondtrekkende bendes positief. Het is misschien wel nodig die aanpak te centraliseren. Het is goed dat er inmiddels overleg is met de sector hoe deze kan worden verbeterd. Het bedrijfsleven en de particuliere recherchebureaus vinden het heel zinnig dat er bij gebrek aan politie – de politiecapaciteit is namelijk niet oneindig – door particuliere recherchebureaus in burger in winkelcentra kan worden gesurveilleerd. De VVD vraagt zich echt af waarom een particulier recherchebureau dat in opdracht van een gemeente surveilleert in een winkelcentrum, dat niet in burger mag doen. De VVD vindt dat een groot bezwaar. Immers, de preventieve werking die daarvan uitgaat, is groot. Men weet dat er in burger wordt gesurveilleerd maar men weet niet precies waar en wie de surveillant is. Natuurlijk moet je afspraken maken over het moment van ingrijpen, maar je zou een nog hogere preventieve werking kunnen hebben als mensen niet van afstand volledig herkenbaar zijn als surveillant van een particulier recherchebureau, maar ook in burger kunnen surveilleren.

Wij hebben al vaker opmerkingen gemaakt over de camera's. De beelden die van de straat worden gefilmd vanuit de winkel zouden bruikbaar moeten kunnen zijn. Ik hoor graag wat de minister van Binnenlandse Zaken daarvan vindt. Ik vond de brief niet helder en niet echt een oplossing bieden. Misschien zijn er nu nieuwe punten.

Dan kom ik bij het onderwerp van de particuliere recherchebureaus en beveiligingsorganisaties. Mijn fractie vroeg zich af, naar aanleiding van het rapport van de IOOV, of de informatie-uitwisseling met de politie kan worden vergemakkelijkt. Het zou veel makkelijker moeten zijn voor de particuliere recherchebureaus die een vergunning hebben en aan alle eisen voldoen, om informatie uit te wisselen met de reguliere politie. Ik heb wel eens het idee dat daar buitengewoon moeilijk over wordt gedaan. Als wetgeving echt een belemmering is voor die informatie-uitwisseling, laten we daar dan wat aan gaan doen.

We hebben twee jaar geleden ook al gesproken over de oneigenlijke concurrentie van de rechercheafdelingen van verzekeringsmaatschappijen en banken. De regering is toen niet met een oplossing gekomen. Deze rechercheafdelingen hoeven niet aan alle strenge voorschriften te voldoen waar de particuliere recherchebureaus wel aan moeten voldoen. Dat betekent oneigenlijke concurrentie, maar ook dat banken en verzekeringsmaatschappijen veel meer kunnen op deze markt dan de particuliere recherchebureaus. Je zou de eisen kunnen versoepelen voor de particuliere recherchebureaus. Daar is mijn fractie geen voorstander van. Wij zien liever dat verzekeringsmaatschappijen en banken niet hetzelfde moeten kunnen. Is het werkelijk niet mogelijk om een landelijke controle op particuliere beveiligings- en recherchebureaus te organiseren? Kunnen we landelijke richtlijnen vaststellen voor zaken als surveillance in winkelgebieden en het delen van informatie, zodat alle 25 regiokorpsen die kunnen uitvoeren? Ik hoor graag wat de beide ministers daarvan vinden.

Mevrouw **Gesthuizen** (SP): Voorzitter. Ik heb veel tekst maar ik ga mij kortheidshalve aansluiten bij de vragen van de collega's over de cijfers rond winkelcriminaliteit die een enorme stijging laten zien. Dan kom ik bij mijn eigen punten. Allereerst iets over de eigen verantwoordelijkheid van het bedrijfsleven. Het is belangrijk om winkels, gebouwen en spullen te beveiligen en ervoor te zorgen dat het criminelen niet makkelijk wordt gemaakt. Daar wordt veel over gesproken en het bedrijfsleven doet al heel veel. Maar we kunnen hierin ook doorslaan. Het risico van het eisen van steeds betere beveiliging van bedrijven is zelfs dat criminaliteit verschuift naar de volgende sector. We hebben dat in de Kamer al verschillende keren besproken. Toen de benzinstations veel beter beveiligd werden, verschoof de overvalgolf naar de supermarkten, juweliers en de mensen op straat. We willen geen wedloop met dure beveiligingsmaatregelen.

Een ander voorbeeld van de nadruk op eigen verantwoordelijkheid van het bedrijfsleven is bijvoorbeeld ook dat supermarkten contant geld gaan weren. Dat kan echter wel zorgen voor overlast voor de klant. Geld is een wettig betaalmiddel en moet dat wat mijn fractie betreft nog heel lang blijven. Ook ouderen, mensen die niet met het gemak van pinnen zijn opgegroeid, moeten immers meekunnen. Denk bijvoorbeeld ook aan het feit dat er plekken zijn waar je als klant juist geacht wordt wel met contant geld te betalen, bijvoorbeeld in een taxi. Het signaal is dat contant geld gevaarlijk is, de winkelier wil het niet, maar zelf moet de klant er wel mee over straat. Als we het op zo'n manier gaan aanpakken, wordt het probleem, het risico om overvallen te worden echt afgeschoven op de burger.

Wat vindt het kabinet van het idee om voortaan ook gastgebruik mogelijk te maken bij banken als ondernemers willen afstorten? Een ondernemer hoeft dan minder ver over straat met zijn kashoud. Vooral in de ambulante handel kan het veel schelen als een ondernemer niet per se naar zijn eigen bankfiliaal hoeft te gaan.

De privatisering van de veiligheid is de SP een doorn in het oog. We vinden het terecht dat er een bijdrage wordt gevraagd van branches en ondernemers. We vinden het ook terecht dat er regels zijn die het toelaten dat zij zichzelf en hun klanten beschermen. Maar veiligheid moet wel primair een collectieve verantwoordelijkheid blijven. We willen niet dat alleen degenen die het kunnen betalen, mogen rekenen op veiligheid. Hoe zien de bewindspersonen dit? Het rapport «Kwaliteit in particuliere veiligheid?» vind ik eerlijk gezegd een apart AO waard.

De heer **Teeven** (VVD): Ik probeer te begrijpen wat de woordvoerder van de SP-fractie zegt. Het klinkt een beetje als: we hebben te weinig politie, dat is nu eenmaal een gegeven en als mensen dan zelf hun eigen veilig-

heid willen regelen, mag dat van de SP-fractie niet omdat ze toevallig wat meer geld hebben dan anderen. Is dat een goede samenvatting of niet?

Mevrouw **Gesthuizen** (SP): Dit is een klassiek voorbeeld van niet goed luisteren naar wat ik heb gezegd. Ik heb gezegd dat we het terecht vinden dat er een bijdrage wordt gevraagd van branches en ondernemers. Je kunt niet verwachten dat als een ondernemer bijvoorbeeld een evenement organiseert, we dat collectief gaan betalen. We vinden het terecht dat de ondernemer een eigen bijdrage levert. We vinden het ook terecht dat de wet ruimte laat aan ondernemers om zichzelf, hun waar en hun klanten te beschermen. Maar tegelijkertijd willen we met zijn allen een totaal veilige samenleving. Dat is niet mogelijk. We zijn wel fors tegen bezuinigingen op politie. We denken dat daarmee de veiligheid op een verkeerde manier nog verder onder druk wordt gezet. De conclusie die de heer Teeven uit mijn woorden trok, klopt niet. We vinden het terecht dat bedrijven zelf zaken mogen regelen. Ik wil dat graag nog verder toelichten.

De heer **Teeven** (VVD): Ik heb het blijkbaar verkeerd begrepen. Dan even ter verduidelijking: is de SP-fractie het er wel mee eens dat particuliere recherchebureaus in burger moeten kunnen surveilleren in winkelgebieden waar veel criminaliteit is en niet genoeg politie?

Mevrouw **Gesthuizen** (SP): Volgens mij mag dat al, mits er iemand in uniform aanwezig is om in te grijpen.

De heer **Teeven** (VVD): Ik zeg ook: in burger.

Mevrouw **Gesthuizen** (SP): In burger mag nu al, mits er een geüniformeerd persoon in de buurt is om in te grijpen als dat nodig is. Ik zie niet in waarom dat uitgebreid zou moeten worden. Ik ben er wel voorstander van dat er particuliere beveiligingsbureaus zijn.

Ik zei net al dat ik het rapport «Kwaliteit in particuliere veiligheid?» een apart AO waard vind. Achteraf gezien is het volgens mij niet goed dat het hier op de agenda is gekomen. Ik vind de brief van de staatssecretaris van 16 juni eigenlijk niet zo goed. Ik kon er maar met moeite uit opmaken hoe het gesteld is met het toezicht. Het lastige is dat het hier gaat om toezicht op het toezicht. Hoe wordt de Kamer geïnformeerd over hoe het in deze sector van de particuliere beveiligingsbranche gaat? Dit onderzoek is een rapport van een instantie over de politie, de instantie die het toezicht moet houden. We hangen een beetje aan de laatste borst. Ik zou dat graag anders zien. De brief van de staatssecretaris wekte bij mij de indruk dat er iets schort aan het toezicht. Een aantal zaken is niet op orde. Hoe is de IOOV tot de conclusie is gekomen dat er geen grote problemen en misstanden in de sector zijn, als de politie onvoldoende geïnformeerd wordt en het niet mogelijk is om aan te geven hoeveel particuliere beveiligingsorganisaties zonder vergunning actief zijn? Als er te weinig, bijvoorbeeld door middel van steekproeven, wordt gecontroleerd in de sector of de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus wel goed wordt uitgevoerd, hoe kan dan worden geconcludeerd dat er geen grote problemen zijn? Naleving van de privacyregelgeving door particuliere recherchebureaus is onvolledig, aldus de staatssecretaris in haar brief. Wat betekent dat concreet?

We moeten vooral de oorzaken van de problemen, de daders, aanpakken en niet de gevolgen bestrijden op een manier waardoor het bedrijfsleven zelf en de klant de dupe zijn. Het belangrijkste is dat we zorgen dat er aangifte wordt gedaan van de strafbare feiten. Mijn collega's zijn daar al uitgebreid op ingegaan. Ik sluit me aan bij hun verzoek om een reactie. Hoe kan het dat die aangiftebereidheid zo laag is?

We hebben de laatste jaren in de Kamer nogal wat bedacht en mogelijk gemaakt. We hebben cameratoezicht, beveiligers in de winkels en een

collectief winkelverbod voor veelplegers. Wat we volgens de SP-fractie nodig hebben, is voldoende capaciteit bij de politie om het werk te doen van uitvoering, handhaving en opvolging van strafbare feiten. Als dat niet gegarandeerd is voor de komende jaren, is het mogelijk dat de aangiftebereidheid niet toeneemt en de pakkans niet groter wordt, waardoor de daders voor overlast blijven zorgen. Hoe komt het eigenlijk dat slechts iets meer dan de helft van de bedrijven die contact hebben gehad met de politie over de melding of aangifte, tevreden is over het politieoptreden? Ik vind dat niet veel. Wat vinden de ministers hiervan? Is onderzocht wat de belangrijkste oorzaken zijn van dit gebrek aan tevredenheid?

De aangiftebereidheid is laag, maar volgens Detailhandel Nederland is het zelfs nog veel erger dan in het rapport wordt voorgesteld. De monitor spreekt over 16% aangiften bij winkeldiefstallen, Detailhandel Nederland heeft uitgerekend dat het slechts om 2,4% zou gaan. Dit is ernstig. Waarom is die aangiftebereidheid zo laag?

Er wordt al langer overlegd over een vereenvoudiging van de procedure om aangifte te doen. Maar de branche zit nog te wachten op verbeteringen in de praktijk. Er zijn nog geen toezeggingen. Een suggestie uit de markt is de ontwikkeling van «intelligent aangifte doen», waarbij, vergelijkbaar met belastingformulieren, alleen die vragen worden gesteld die bij het soort en de ernst van het gebeuren passen, zodat men niet standaard alle formulieren hoeft door te werken. Door een efficiëntere wijze van werken kan tijdwinst worden behaald en dat zal de aangiftebereidheid ten goede komen. MKB-Nederland laat weten: zonder heler geen steler. Dit gaat nog meer op dan enkele decennia geleden, volgens de organisatie. Goederen worden voor een flink deel op bestelling gestolen. Meer aandacht voor de heler in de opsporing en berechting kan met een relatief kleine investering van niet geringe betekenis zijn, om diefstal op bestelling tegen te gaan. Dit is goed voor alle partners in de keten.

De SP heeft een jaar geleden een aantal voorstellen gedaan om de winkercriminaliteit tegen te gaan. Mijn fractie vindt dat er op twee punten wordt getreuzeld. In de eerste plaats is er nog steeds geen verbod op rooftas en -jas. Het tweede punt betreft de bewaartermijn van camerabeelden. De huidige termijn van 24 uur blijkt te kort, waardoor veel bewijsmateriaal te vroeg wordt of is vernietigd. We hebben op dit punt nog geen toezegging. Tot slot kom ik bij het punt van de privacy en de wijze waarop gewerkt wordt met het handelsregister van de Kamer van Koophandel. Recent is een veelgehoorde klacht dat de mogelijkheid om adressen van ondernemingen op te vragen bij de KvK de ondernemers in gevaar brengt. Zo is bij een ondernemer met een bedrijf aan huis ook zijn privéadres te achterhalen. Er zijn al gevallen bekend van juweliers die thuis worden verrast door overvallers, waarbij hun gezin in gijzeling wordt genomen, terwijl de ondernemer wordt meegevoerd naar zijn eigen zaak en daar de kluis moet openmaken. De SP stelt het volgende voor: de Kamer van Koophandel stopt met het doorverkopen van bedrijfsgegevens aan derden. Indien het bedrijfsadres samenvalt met het adres van een natuurlijk persoon, biedt de Kamer van Koophandel de mogelijkheid het adres af te schermen in het handelsregister. Het is dan alleen nog op te vragen door bestuursorganen, advocaten, deurwaarders, notarissen en enkele andere organisaties die toegang hebben tot het adres om juridische of bestuursrechtelijke redenen.

De heer **Van Haersma Buma** (CDA): Op de agenda stond ook het rapport van de Rekenkamer over de inzet van particuliere beveiligers in het publieke domein. Men is daar behoorlijk positief over. Er zijn voordelen en nadelen, maar, zo stelt de Rekenkamer, met name in de justitiële inrichtingen hebben de beveiligers van de DJI geleerd van de particuliere beveiligers, omdat deze internationale ervaring hadden opgedaan. Is dit rapport voor uw fractie aanleiding om uw standpunt te herzien over de inzet van particuliere beveiligers in de justitiële sector?

Mevrouw **Gesthuizen** (SP): Ik wil het niet uitsluiten. Maar volgens mij zou het een goed idee zijn om over het onderwerp particuliere beveiliging een apart AO te hebben. Ik meende in uw woorden iets van mijn eigen frustratie terug te vinden – «correct me if I'm wrong» – over het feit dat we te maken hebben met een rapport dat eigenlijk gaat over toezicht op het toezicht. Uw vragen richtten zich ook heel specifiek op wat er in de sector zelf aan de hand is. Ik krijg daar niet precies de vinger op gelegd, niet door de brief van de staatssecretaris, maar ook niet door het rapport. Ik denk dat het goed zou zijn om er een apart overleg over te voeren. Ik zou niet meteen zo ver willen gaan om te zeggen dat publieke taakuitvoerders in dienst van de overheid kunnen leren van de inzet van particuliere beveiliging. Ik weet niet of ik mij achter die conclusie zou willen scharen.

De **voorzitter**: Het is misschien goed om op te merken dat de vaste commissie voor Justitie zelf de onderwerpen voor vandaag heeft samengevoegd op de agenda. Wij zijn ook zelf verantwoordelijk voor deze samenvoeging.

Mevrouw **Gesthuizen** (SP): Mijn excuses, maar het heeft te maken met voortschrijdend inzicht.

De heer **De Roon** (PVV): Voorzitter. Ik begin met het onderwerp van het toezicht op de particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus. De woordvoester van de SP heeft al aangegeven dat ze de informatie die daarover is aangeleverd niet echt doorzichtig vond, en ik ben het met haar eens. Ik heb moeten constateren dat de woordvoerder van het CDA een flink deel van zijn spreektijd heeft gebruikt om over dit onderwerp allerlei vragen te stellen. Ook ik constateer allerlei onhelder gegoochel met cijfers, bijvoorbeeld als het gaat om het aantal vergunningen en welk aantal daarvan feitelijk wordt gebruikt. Ik had een A4'tje volgeschreven met opmerkingen en vragen, maar ik ga deze niet herhalen. De woordvoerder van het CDA heeft het al goed verwoord. Ik sluit mij daar graag bij aan.

Ik heb nog wel een ander punt dat vooral te maken heeft met de recherchebureaus. Soms verkrijgen opdrachtgevers privacygevoelige informatie die op een illegale manier is verworven. Dat is bijzonder kwalijk. De oplossing van de regering is het repressief toezicht op die recherchebureaus te versterken, dan komt het wel goed. Ik heb daar veel twijfels over. Ik vraag met name aan de minister van Justitie wat zijn standpunt is. Wat vindt hij van de gedachte om niet op de versterking van het repressieve toezicht te wachten, maar om in ieder geval de heling van illegaal verkregen informatie en het helen van digitale gegevens expliciet strafbaar te stellen? Dat geeft helderheid en een goed instrument aan het OM om daartegen op te treden.

De heer **Teeven** (VVD): Je kunt ook een andere weg inslaan. Je kunt ook zeggen: laten we proberen dat illegaal verkrijgen aan banden te leggen. Dat moeten we niet hebben. Maar laten we wel op bepaalde terreinen die informatie-uitwisseling tussen de particuliere recherchebureaus en de politie vereenvoudigen. Wat particuliere recherchebureaus doen, kan een toegevoegde waarde hebben. Is de heer De Roon daar wel een voorstander van? Hoe kijkt zijn fractie daartegenaan?

De heer **De Roon** (PVV): Uiteraard moet je niet volstaan met het strafbaar stellen van helen. Het gaat ook om het stelen, het illegaal verkrijgen van informatie. De informatie-uitwisseling tussen politie en recherchebureaus moet zodanig geregeld worden, dat datgene wat redelijkerwijs aan die recherchebureaus ter beschikking moet worden gesteld, ook legaal kan gebeuren. Als de woordvoerder van de VVD ziet dat er barrières zijn waar ze niet moeten zijn, ben ik altijd bereid om daarover verder met hem van

gedachten te wisselen en mee te denken hoe deze barrières geslecht kunnen worden.

Ik ga verder met het onderwerp cameratoezicht. Tijdens het AO Winkelovervallen van 1 april jongstleden is er al uitgebreid over de onderwerpen bewaartermijn van camerabeelden en bereik van camerabeelden in de openbare ruimte gesproken. De PVV-woordvoerder heeft toen bepleit dat de huidige bewaartermijn te kort is, in verband met het feit dat overvallers van tevoren de boel gaan verkennen, soms al meerdere weken van tevoren. Bovendien zijn die criminelen tot in de puntjes op de hoogte van de bewaartermijn van camerabeelden en houden ook daar rekening mee. Ten behoeve van het onderzoek van de politie en het vergroten van de pakkans moet daarom de bewaartermijn van camerabeelden worden verlengd, bijvoorbeeld tot een half jaar. Tijdens het AO Winkelovervallen heeft de minister van Justitie toegezegd dat hij in april of mei een zogenaamde camerabrief naar de Kamer zou sturen. Het enige wat ik heb gezien is een brief van juni over het cameratoezicht en winkeliers. Daarin geven deze ministers doodleuk het antwoord dat zij de noodzaak tot verlenging van de bewaartermijn en de mogelijkheden tot centrale opslag nader willen verkennen voordat zij hierover kunnen berichten. Schiet dat nader verkennen al een beetje op? Ik weet zeker dat winkeliers het erg op prijs zouden stellen als er een beetje tempo mee werd gemaakt. Uiteraard wil ook ik met spoed een heldere regeling met betrekking tot wat winkelcamera's precies mogen opnemen aan beelden uit de publieke ruimte. De cijfers in de Monitor Criminaliteit Bedrijfsleven bevestigen dat de winkelcriminaliteit in een verontrustend tempo toeneemt. Naar schatting is het aantal diefstallen in een jaar tijd van onder een miljoen is gestegen naar 1,7 miljoen. Dat betekent een stijgingspercentage van 77% ten opzichte van 2007. Als deze cijfers juist zijn, is dit niet alleen maar verontrustend te noemen, maar zelfs dramatisch. Is dit het feitelijke cijfer? Er is sprake van een schatting. Kan de minister van Justitie aangeven wat het feitelijke cijfer is over 2008?

Uit de monitor is ook gebleken dat 64% van de winkeldiefstallen gepleegd wordt door de harde kern verslaafde veelplegers en jeugdcriminelen. Het gaat over 5300 winkeldiefstallen per dag, die gepleegd worden door een harde kern. Mijn fractie is er voorstander van om de aanpak van die harde kern veel harder te maken. We constateren dat die diefstallen in 2% van de bedrijfsvestigingen plaatsvinden, dus ook zeer geconcentreerd qua plaats. Hoe is het mogelijk dat deze harde kern nog in die winkels rondzwervt? De harde kern van winkelcriminelen zou, wat mijn fractie betreft, langdurig uit de samenleving moeten worden verwijderd. Dit verdraagt zich allemaal niet met taakstrafjes of korte vrijheidsstraffen. Er moeten langdurige vrijheidsstraffen worden opgelegd. Ik pleit nogmaals voor de invoer van minimumstraffen.

Verder wil ik wijzen op de slachtofferschapcijfers. Het doel van de regering was het slachtofferschap van criminaliteit in de detailhandel in 2010 met 30% verlaagd te hebben ten opzichte van 2004. In het jaar 2008 was een daling van niet meer dan 6% gerealiseerd. Dus geen 30%, maar slechts 6%. Dat betekent dat er in twee jaar tijd nog 24% bij moet komen. Ik vraag mij af of dat gaat lukken. Hoe denkt de minister deze doelstelling nog te halen? Ik heb de indruk dat het allemaal op een mislukking afstevent, maar ik hoor graag ook hierop een reactie van de minister. Mijn fractie denkt dat de enige oplossing om die criminaliteit echt de kop in te drukken een veel harder optreden is tegen die harde kern.

Ten slotte kom ik bij de kwestie van de aangifte van winkeldiefstallen. De regering belijdt de mantra dat het van groot belang is dat winkeliers altijd aangifte doen van strafbare feiten. Dat is op zich natuurlijk allemaal waar. Maar in de Monitor Criminaliteit Bedrijfsleven wordt duidelijk dat de winkeliers die geen aangifte doen nadat ze slachtoffer zijn geworden van criminaliteit dat meestal niet doen omdat: de politie er toch niks mee doet. Dat is het beeld dat de monitor schetst.

De heer **Van Haersma Buma** (CDA): Even over de harde aanpak van de harde kern. De maatregel Inrichting voor Stelselmatige Daders is een paar jaar geleden ingevoerd, juist om die mensen niet een paar weken, maar een paar jaren van de straat te halen. Bedoelt u nog iets anders dan dat?

De heer **De Roon** (PVV): Ja, want die maatregel moet dan ook wel worden uitgevoerd voor alle stelselmatige daders. Mijn indruk is dat dit helemaal niet gebeurt. Als u mijn wetsvoorstel minimumstraffen er nog eens bij neemt, kunt u daarin zien dat ik verwijs naar een onderzoeksrapport waaruit blijkt dat 80% van de criminaliteit wordt gepleegd door 5% van alle bekende daders. Dat is een bevestiging van wat we ook uit de Monitor Criminaliteit Bedrijfsleven kunnen destilleren: het gaat om een kleine groep. Als je die kleine groep strafrechtelijk gezien elimineert, dus langdurig vastzet, kun je een heleboel bereiken als het gaat om vermindering van criminaliteit.

De heer **Teeven** (VVD): Ter interesse: wat is de stand van zaken wat betreft het wetsvoorstel? Licht het bij de Raad van State voor advies?

De heer **De Roon** (PVV): Het advies van de Raad van State heeft mij bereikt. Ik ben op dit moment bezig daarop een reactie aan het papier toe te vertrouwen. Die kunt u over enige tijd tegemoet zien. Even terug naar het onderwerp van de aangifte van winkeldiefstallen. De winkeliers denken: we doen toch maar geen aangifte, want de politie doet er toch niks mee. Dat is het beeld. Daarbij is het aantal aangiften in 2008 gedaald naar 8% ten opzichte van 11% in 2004. Dat is ook niet onbelangrijk, net als het feit dat het OM in 2008 vaker winkeldiefstallen heeft geseponneerd dan in het jaar daarvoor. Dit is een zeer zorgwekkende ontwikkeling. Een eventuele aanpassing van het huidige standaardaangifteformulier – de oplossing van de regering – is een oplossing van niks. Daarmee overtuig je de winkeliers niet dat de politie daar iets mee gaat doen, als ze dan eenmaal aangifte hebben gedaan, en dat deze aangifte leidt tot een vervolging en een bestraffing door Justitie. Zolang die overtuiging er niet is bij de winkeliers, kunnen er nog zulke mooie en makkelijk te hanteren aangifteformulieren geïntroduceerd worden, maar als de winkeliers niet de overtuiging hebben dat dit tot iets leidt, gaan ze die mooie formulieren niet gebruiken. De PVV-fractie eist dus intensivering van en meer gestrengheid bij de repressie.

Voorzitter: Van Haersma Buma

De heer **Heerts** (PvdA): Voorzitter. Op basis van de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus hebben de politie en de KMar de taak toezicht te houden op de uitvoering door de particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus van de bepalingen uit die wet. Het gaat dan onder andere over betrouwbaarheid, bekwaamheid van leidinggevenden en medewerkers, het dragen van een legitimatiebewijs, het dragen van een uniform, de instructie van en controle op personeel, de afstemming met de politie en het vaststellen van privacygedragscodes. De IOOV heeft onderzoek gedaan naar het toezicht. Uit het onderzoek zou blijken dat er geen aanwijzingen zijn dat er grote misstanden in de sector zijn. Kleine misstanden kunnen ook leiden tot grote problemen, maar dat zal men ongetwijfeld niet bedoelen.

De PvdA-fractie stelt vast dat de IOOV constateert dat er bij de politie onvoldoende capaciteit is om de repressieve taken uit te voeren. Bij de KMar speelt dat probleem kennelijk niet. Onwenselijke situaties zijn daarvan het gevolg, bijvoorbeeld dat personen toestemming krijgen voor het verrichten van beveiligingswerkzaamheden, terwijl die toestemming in een andere regio is onthouden. Er is veel voor te zeggen om daar landelijk meer sturing op te plegen, zoals de heer Teeven ook al aangaf.

Verder grijpen korpsen nauwelijks in als er sprake is van overtredingen van de wet, of weten ze niet eens dat er sprake is van overtredingen. Daarbij meldt de IOOV dat het niet in staat is «op een wetenschappelijk verantwoorde wijze tegen aanvaardbare maatschappelijke kosten een schatting te maken van het aantal vergunningplichtige actieve bedrijven zonder vergunning». Kortom, ik maak hieruit op dat het toezicht achteraf op deze sector tekort schiet. Bovendien weet men niet hoeveel min of meer illegale beveiligingsorganisaties en recherchebureaus actief zijn. Dat vindt mijn fractie een zeer zorgelijke situatie. De reactie van de bewindspersonen op de bevindingen van het IOOV-rapport vinden we dan ook weinig doortastend. Men onderschrijft dat er iets moet gebeuren, maar verder dan dat er met de partners overlegd moet worden over hoe het toezicht op het gewenste niveau moet komen, komt men niet. Er worden «maatregelen genomen om de naleving van deze plicht te bevorderen». Het College bescherming persoonsgegevens doet meer aan repressie indien de privacy van personen wordt geschonden. De politie wordt geïnformeerd over de mogelijkheid bestuurlijke boetes op te leggen. Wat wij missen, is de oplossing voor de kern van het probleem: een capaciteits-tekort bij de politie om deze taken goed te kunnen uitvoeren. Wij missen wellicht een meer centralistische benadering van dit probleem. De bewindspersonen zullen de Kamer voor het einde van het jaar informeren over de stand van zaken van de maatregelen die zij naar aanleiding van het rapport gaan nemen. Ik zou graag zien dat zij ook op het capaciteitsprobleem ingaan. Wanneer kunnen we dat tegemoet zien?

De heer **Teeven** (VVD): Wat de heer Heerts zegt over capaciteitstekort en meer centraal toezicht is allemaal waar. Ziet de PvdA-fractie ook een ruimere rol voor de particuliere beveiligers die in burger surveilleren in winkelgebieden ten behoeve van de ondernemer als de politie er niet is in het publieke domein? Is dat voor de PvdA-fractie aanvaardbaar? De heer Heerts spreekt mooie woorden, maar vervolgens moeten er oplossingen komen.

De heer **Heerts** (PvdA): Wij hebben altijd mooie woorden, maar wij hebben nog betere daden. Die conclusie kunt u niet direct trekken. Maar ik kom er zo nog even op terug. Wij sluiten niet uit dat die rol geoptimaliseerd kan worden.

De heer **Teeven** (VVD): Dus als het daartoe moet komen, kunnen we op de PvdA-fractie rekenen als partner die het ook voor ondernemers gaat opnemen?

De heer **Heerts** (PvdA): Wat is dat voor rare opmerking? Wij nemen het altijd voor ondernemers op.

De heer **Teeven** (VVD): Het is niet zo ingewikkeld. Als het over snelrecht gaat en de VVD een verruiming voorstelt van de grond voor voorlopige hechtenis, zien we ineens dat de regeringsfracties meteen dat snelrecht ter ziele dragen bij bepaalde criminelen. Als het echt op daden aankomt, wil de PvdA nog wel eens in gebreke blijven.

De heer **Heerts** (PvdA): Ik houd het bij het onderwerp waar het nu over gaat. Wij zijn altijd daadkrachtig, dus dat kunt u ons niet verwijten. U moet dit onderwerp niet gaan verwarren met snelrecht. Dat u niet altijd direct uw zin krijgt, wil niet zeggen dat wij geen goede standpunten hebben. De ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties hebben onlangs overleg gevoerd met de politie en de particuliere beveiligingsorganisaties. Wat is daar uitgekomen? De Vereniging van Particuliere Beveiligingsbureaus heeft per brief gereageerd op het IOOV-rapport. Wat is de reactie van de bewindslieden op deze brief?

De bedrijfsrecherches zijn niet vergunningplichtig, maar in sommige gevallen, zoals bij verzekeringsmaatschappijen, gaan hun werkzaamheden wel verder dan alleen de arbeidsrelationele sfeer en worden er ook privépersonen bij betrokken. Doordat zij niet vergunningplichtig zijn, vallen zij ook niet onder de werking van de privacygedragsregels. Wij vinden dat ongewenst. Wat vindt de minister daarvan? Klopt het dat de opdrachtgevers van particuliere recherchebureaus niet strafbaar zijn als een particuliere rechercheur op onrechtmatige wijze informatie vergaart? Zo ja, lijkt ons dat onjuist.

Er lijkt een wildgroei te zijn aan vormen van particuliere beveiliging. Er zijn straatcoaches, boa's, stadstoezicht enzovoort. Soms denk ik wel eens dat de gemeentepolitie op een ander niveau terugkomt. Hoe wordt de kwaliteit van deze vormen van particuliere beveiliging bewaakt? Wat zijn de kosten en baten? Lijkt dit niet op het invoeren van een gemeentelijke handhavingdienst, die dan niet gemeentelijke politie heet? Graag een visie van beide ministers hierop.

Dan kom ik bij het punt van cameratoezicht en winkeliers. Er is al veel over gezegd. In de brief van 12 juni staat dat verlenging van bewaartermijn en mogelijke centrale opslag moeten worden verkend. Wij zijn niet tegen het langer gebruiken van de beelden om dadergericht te kunnen opereren. Hoe staat het ermee? Kunnen we die camera's in winkelstraten ook gebruiken, als ze daar toch hangen? Dat moet natuurlijk wel goed geborgd worden. Er moet geen onrechtmatig bewijs verkregen worden op die manier. Het is helemaal niet verkeerd als er in een winkelstraat een bordje hangt met de tekst: u wordt hier opgenomen en als het in voorkomend geval helpt, gebruiken we de beelden voor strafrechtelijk onderzoek. Volgens mij willen de meeste Nederlanders dat heel graag horen. Dat doet ook recht aan wat de ondernemers zelf aan verantwoordelijkheid nemen, niet alleen voor de veiligheid, maar ook ten behoeve van de opsporing en vervolging.

In dat kader las ik onlangs een stuk over publiek-private samenwerking dat deze maand uitkomt in het blad Beveiliging. In Eindhoven en in Zwolle zijn er goede projecten in uitvoering, Regionaal Toezicht Ruimte genaamd. In het stuk staat de opmerking: ook als de camera's rond enkele van de bedrijventerreinen een verdacht kenteken laten zien, geeft de beveiliging dit direct door aan de collega van de politie, die op zijn beurt kan nagaan wat er met dat kenteken aan de hand is. Het is de ultieme vorm van publiek-private samenwerking. Zo zeg ik tegen de heer Teeven: op dit punt zijn wij zeker voor die publiek-private samenwerking, binnen de grenzen van de wet. Als er wettelijke belemmeringen zijn om deze samenwerking nog effectiever aan te pakken, hoor ik dat graag. Wij zijn niet tegen aanpassingen in positieve zin. Mijn vraag aan de bewindslieden is of het College bescherming persoonsgegevens hier ook in meeleest en oordeelt? De discussie is vergelijkbaar met de discussie die we hebben over de kentekens op de snelwegen.

Sinds 2004 worden allerlei maatregelen getroffen tegen criminaliteit. Dat deden we natuurlijk ook al voor 2004. In de Monitor Criminaliteit Bedrijfsleven worden deze maatregelen beschreven. Ik wil het niet meer hebben over de percentages; daar is al veel over gezegd.

De **voorzitter**: Gelet op uw tijd is het denk ik zaak om af te ronden.

De heer **Heerts** (PvdA): Ik ga nu heel snel naar een eind. Overigens, de vorige voorzitter zou nu nog niet ingrijpen.

De **voorzitter**: De vorige voorzitter niet, maar deze voorzitter is consequent, want bij alle sprekers waar hij voorzit, is hij even streng.

De heer **Heerts** (PvdA): We hebben een melding van Transport en Logistiek Nederland over de Monitor Criminaliteit Bedrijfsleven. We hebben

eerder een grondige discussie gehad over ladingdiefstal waarin de minister in de tweede termijn de Kamer wat tegemoet kwam. Dat werd tijd ook, zou ik zeggen. Hij weet precies waar ik op doel. Wij hebben het signaal dat in de monitor niet het juiste beeld wordt geschetst. In de monitor wordt wederom niet gekeken naar diefstal van goederen en voertuigen tijdens het transport, het zogenoemde ladingdiefstal. Het kan toch niet zo zijn dat de cijfers in de MCB veel rooskleuriger worden voorgesteld dan dat ze in werkelijkheid zijn?

De heer **Teeven** (VVD): Ik heb dat onderwerp gelaten aan de PvdA-fractie. Soms verdeel je wel eens wat om de spreektijd rooskleuriger te maken. Ik heb begrepen dat het voor de PvdA-fractie, net als voor de VVD-fractie, volstrekt onaanvaardbaar is als er met de cijfertjes wordt geknoeid. Dat zijn ongeveer de teksten waar je dan aan denkt. Dus zou ik graag van de bewindslieden willen horen of er met de cijfers van ladingdiefstal is geknoeid in de monitor? Is dat ook de vraag van de PvdA-fractie?

De heer **Heerts** (PvdA): Zeker. Ik vraag bij deze aan de bewindslieden: wordt er met cijfers geknoeid? Als dat zo is, is dat volstrekt onaanvaardbaar.

De **voorzitter**: En zo ja, wie doet dat dan?

De heer **Heerts** (PvdA): Tot slot het onderwerp van de aangifte van winkeldiefstallen. Ik zou graag een keer een brief van de ondernemers willen krijgen waarin staat dat ze op klantvriendelijke wijze door de politie zijn geholpen. Ik zeg niet dat de politie niet klantvriendelijk is. Ik zie de minister van Binnenlandse Zaken al kijken. Er is namelijk wel iets aan de hand met de aangiftebereidheid. Dit stond ook in Trouw in augustus.

Voorzitter: Heerts

Minister **Ter Horst**: Voorzitter. Ik denk dat er een duidelijke taakverdeling is met betrekking tot de verantwoordelijkheden voor deze problematiek. Als eerste wil ik iets zeggen over de beveiligers in de openbare ruimte. Daarna zeg ik iets over het cameratoezicht en als laatste kom ik bij het onderwerp van de aangiftebereidheid.

Met betrekking tot de particuliere beveiligers en hun rol in de openbare ruimte zei de heer Heerts dat het leek alsof er een wildgroei is aan beveiligers, straatcoaches, stadstoezicht en boa's. Ik hoor deze signalen ook wel eens en ik kan mij er iets bij voorstellen. Toch is het goed om te zeggen dat bijna iedereen in dienst is van de overheid, behalve de straatcoaches. De straatcoaches worden meestal betrokken vanuit een particulier bureau, maar de anderen zoals uiteraard de politie, maar ook bijvoorbeeld de stadstoezichthouders zijn in dienst van de gemeente, en zijn gewoon gemeenteambtenaar. Dus valt het aan de ene kant wel mee, maar aan de andere kant vind ik ook dat we die hele constellatie van toezichthouders goed in beeld moeten brengen. Dat gaan we ook doen samen met de VNG. Er valt ook wel wat te zeggen over de taakafbakening. Hierover kunnen goede afspraken worden gemaakt. Stadstoezicht is niet in dienst van de politie, maar in sommige gemeenten functioneert het wel onder regie van de politie. Het lijkt me verstandig om daar met de VNG over te praten, om daar een helderder beeld van te maken.

De heer **Teeven** (VVD): De minister komt net als ik wel eens in Amsterdam.

Minister **Ter Horst**: Ik woon er zelfs.

De heer **Teeven** (VVD): Ik ook zo'n beetje. Ik loop wel eens op het stationsplein.

Minister **Ter Horst**: Op het stationsplein?

De heer **Teeven** (VVD): Het stationsplein, dat is voor het station.

Minister **Ter Horst**: Kijk, als je er echt woont, weet je dat er veel meer stations zijn.

De heer **Teeven** (VVD): Het grote station, het centraal station. Daar zie ik wel eens mensen lopen van Securitas. Volgens mij zijn die mensen niet in dienst van de overheid, of wel?

Minister **Ter Horst**: De vraag is of zij door de gemeente of door de NS zijn ingehuurd. Dat zou heel goed kunnen.

De heer **Teeven** (VVD): De heer Heerts merkte al op dat deze mensen soms door stadstoezicht worden ingehuurd, soms door de NS. Er zijn particuliere beveiligers op het perron en op het stationsplein. Die zijn niet in dienst van de overheid, maar houden wel toezicht in de openbare ruimte. Dat is volgens mij de zorg van collega Heerts.

Minister **Ter Horst**: Dat begrijp ik. Ik denk dat de onderscheiden toch wat helderder zijn dan de heer Heerts suggereerde. Het kan zijn dat beveiligers rondlopen in de openbare ruimte, die daar niet zijn in opdracht van de gemeente, maar in opdracht van bedrijven. Ik ken een heleboel andersoortige bedrijven die verantwoordelijk zijn voor de veiligheid in het gebouw, maar die de afspraak maken met de gemeente dat ze ook in de buurt van het gebouw op de veiligheid letten. Ik vind dat heel goed, want anders moet je voor de deur van zo'n organisatie weer een politieagent neerzetten en dat is echt niet nodig. We hoeven elkaar op dit punt niet te bestrijden. Laten we afspreken dat we toezichthouders in de openbare ruimte die dit niet in opdracht doen van de gemeente, maar in opdracht van particuliere organisaties, er gewoon bij pakken. Is dat een goede afspraak?

De **voorzitter**: De minister zegt: laten we afspreken dat we daar nog meer over horen. Maar voor de burger die daar rondloopt, is het onduidelijk of een beveiligers in dienst is van de winkel of de NS of de gemeente ...

Minister **Ter Horst**: Ja, dat is waar.

De **voorzitter**: Wat krijgen we dan van u?

Minister **Ter Horst**: Binnenlandse Zaken en Justitie gaan samen met de VNG in kaart brengen wat voor soorten functionarissen er zijn die toezicht houden in de openbare ruimte. We gaan dit eerst in beeld brengen. Vervolgens gaan we duidelijk maken wat de taken en bevoegdheden zijn en onder wiens regie zij werken. Ik denk dat zo'n overzicht bijzonder behulpzaam zal zijn.

De heer **Van Haersma Buma** (CDA): Ik ga niet een brief die de minister wil toezeggen tegenhouden. Op zichzelf heeft de Kamer in het kader van de Wet bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte en de Wet OM-afdoening deze problematiek al helder met het kabinet besproken. Een update lijkt me prima. Dat is heel nuttig. Ik geloof dat we niet angstig hoeven te zijn dat er knelpunten zitten. Dat hoor ik de minister ook niet zeggen. Als we niet meer werk willen doen dan nodig is, is het goed om

terug te grijpen naar wat we toen als Kamer hebben besproken en te kijken of er veranderingen zijn ten opzichte van de stand van toen.

Minister **Ter Horst**: Dat doen we zeker. Het is niet flauw bedoeld, maar we doen dit niet om de Kamer een plezier te doen, maar we vonden zelf al dat dit moest gebeuren. Het is geen extra werk.

De heer Van Haersma Buma vroeg naar de taakafbakening tussen particuliere beveiligers en mensen die in dienst zijn van de overheid. De minister van Justitie en ik waren laatst op een bijeenkomst in Utrecht over straatcoaches. Het viel mij op dat de straatcoaches gedrag vertoonden – ik moet het voorzichtig zeggen – dat ik ook van de politie zou verwachten. Mag ik het zo formuleren? Ik vroeg hun: is het zo dat jullie dingen doen en kunnen doen omdat jullie geen ambtenaar zijn? De straatcoaches gaven toe dat zij tegen die jongeren dingen kunnen zeggen of fluisteren die een politieagent niet kan doen, omdat deze onmiddellijk een zaak aan zijn broek krijgt. Dat is een heel interessant element. Omdat je niet in een dergelijke arbeidsrechtelijke positie zit als de politie, heb je kennelijk wat meer vrijheid om op te treden. Hoor mij goed: ik vind overigens dat het anders zou moeten zijn. Het kan niet zo zijn dat de instantie die wij in Nederland bedacht hebben om te handhaven, toezicht te houden en op te treden, de politie, bepaalde dingen niet kan doen omdat dit niet geaccepteerd zou worden. Ik vind eigenlijk dat we de slag de andere kant op moeten maken. Ik vond het een heel interessante signalering.

De **voorzitter**: Vindt de minister dat de beleefdheidsvoorschriften bijna zijn doorgeschoten zodat een politieagent niet meer goed durft te zeggen waar het op staat?

Minister **Ter Horst**: Dat zou wel eens kunnen. Het is natuurlijk ook zo dat degenen die vaker met de politie te maken hebben feilloos weten wanneer een politieagent op het randje zit van wat wel of niet kan.

De heer **Teeven** (VVD): Ik vind dit een zeer interessante zienswijze van de minister. Gaat de minister met de korpschefs en de korpsbeheerders overleggen op de hei om dit de andere kant op te leiden?

Minister **Ter Horst**: Of we dat op de hei doen, weet ik niet. Binnenkort hebben we de zogenaamde Politietop. Een van de meest interessante onderwerpen op die top vind ik de gezagspositie van de politie. Daar hoort dit bij. Daar hoort niet alleen bij hoe je eruitziet, maar ook hoe je optreedt, wat er wel kan en wat er niet kan. Dan zal ook zeker aan de orde komen waar de politie zichzelf beperkt voelt in haar optreden met betrekking tot dit soort zaken.

Voor het onderwerp van de camerabeelden pak ik de brief erbij. Twee leden vinden dat ik dingen opschrijf waar ze niet zoveel aan hebben. Ik verkeerde juist in de veronderstelling dat we dit probleem voor eens en voor altijd hadden opgelost. Het gaat mij even niet om de bewaartermijn van camerabeelden; de minister van Justitie zal daar iets over zeggen. Het gaat mij om de mogelijkheid een deel van de openbare ruimte in beeld te brengen. Concreet staat er in de brief: de ondernemer mag ter beveiliging van zijn eigendommen en personeel een deel van de openbare ruimte in beeld brengen, maar niet meer dan noodzakelijk is voor dat doel. Volgens mij is dat de kern van de brief. Je kunt je afvragen of het wenselijk is om te specificeren of het deel dat in beeld gebracht mag worden tien meter of twintig meter is. Als wij ergens opschrijven dat het tien meter is, en een ondernemer zegt dat voor hem twintig meter nodig is, mag hij dat niet omdat wij zelf die regel hebben bedacht. Ik ben juist blij met de formulering in de brief. Het interessante is overigens dat dit al mocht, terwijl iedereen dacht dat het niet mocht. Wij hebben onmiddellijk gezorgd dat alle winkeliers nu weten dat het wel mag. Ik denk dat deze formulering

veel ruimte geeft. Het College bescherming persoonsgegevens zegt dat het elk individueel geval op zichzelf gaat bekijken. Dat is de wijze van werken van het CBP en ik geloof niet dat we daar iets tegen kunnen hebben.

De heer **Teeven** (VVD): Over dat gedeelte van brief zijn we niet verontrust. We zijn wel verontrust over het feit dat in de uitvoering tegen de winkeliers en ondernemers wordt gezegd dat ze een camera mogen ophangen ter beveiliging van hun pand, maar dat er vervolgens gewaarschuwd wordt dat ze moeten uitkijken als er iets zichtbaar wordt dat eigendom is van iemand anders. Dat mag dan weer niet. Zo worden de regels voor ondernemers onuitvoerbaar. Zij kunnen daar, als mensen van de praktijk, niets mee. Wordt het zo uitgelegd aan de ondernemers?

De heer **Van Haersma Buma** (CDA): Ik ben blij met de uitleg van de minister. Het beeld van winkeliers is dat ze hun camera op de deur mogen richten met een metertje eromheen. Natuurlijk heb je dan ook klinkers in beeld, bij wijze van spreken. De minister zegt terecht: laten we het aantal meters niet precies afbakenen. Maar ondernemers lopen grote kans dat het College bescherming persoonsgegevens achteraf een boete oplegt omdat het niet mocht. Die onzekerheid is niet de bedoeling. Daarom wil ik horen dat het wel kan, en dat ondernemers weten in welke gevallen ze wel een boete kunnen verwachten en in welke gevallen niet. Dat vinden ze nu te onduidelijk.

Mevrouw **Gesthuizen** (SP): Dat is ook mijn vraag. Ik heb nog een ander voorbeeld. De toon in de brief is dat het niet erg is als er een stukje van de openbare ruimte op de camerabeelden te zien is. Ik krijg het gevoel dat men het in de sector ook prettig vindt dat men een stukje van de openbare ruimte mag opnemen. Nu is de formulering: als het echt niet anders kan, vinden we het niet erg. Dan is nog niet duidelijk wanneer je dan wel een boete krijgt. Terwijl winkeliers juist graag zouden willen weten wie er op tien meter afstand van hun winkel is. Als dat het doel wordt, hebben we een grensprobleem. Ik sluit me wat dat betreft aan bij de vraag van de heer Van Haersma Buma om duidelijkheid, hoewel ik ook begrijp wat de minister zegt over het niet dichttimmeren.

De **voorzitter**: Dan maak ik het namens de PvdA nog ingewikkelder, maar ook weer heel eenvoudig. Stel dat de V&D in Apeldoorn camerabeelden opneemt waar ook naburig gelegen winkels wat aan hebben. Er zijn bijvoorbeeld toevallig beelden van een dader die een andere winkel kunnen helpen in de bewijsvoering. Wat gebeurt er dan met die camera-beelden? Het is misschien niet het doel van de V&D, maar het kan bijvoorbeeld C&A behoorlijk helpen. Dan de bewaartermijn. Als een bedrijventerrein opnamen maakt en deze langdurig bewaart, waar dadergerichte informatie uit kan komen, wat doen we dan?

Minister **Ter Horst**: Het punt van de bewaartermijn hoort echt bij de minister van Justitie. Dat geldt ook voor de casus die de heer Heerts schetst, als de V&D opnamen maakt van een kwestie die bij een ander voor de deur speelt en of deze beelden gebruikt mogen worden in een strafrechtelijke procedure. De minister van Justitie behandelt dit. Ik krijg wel eens de indruk dat als leden van het kabinet echt vinden dat iets zou moeten kunnen, de Kamer dat gewoon niet gelooft en steeds de vraag blijft stellen: is het echt waar? Ja, het is echt waar. De minister van Justitie en ik vinden beiden dat het echt winkeliers moet worden toegestaan om ook een deel van de openbare ruimte op de camera's te kunnen opnemen. Als u casussen kent waarbij dat is gebeurd en er toch een probleem is ontstaan voor de winkelier, hoor ik dat graag. Dan kunnen we

dat na laten gaan. Op de site van het CCV, het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid, staat een handreiking cameratoezicht voor winkeliers. Daar kunnen ze kijken wat er wel en niet kan. Ik denk dat het allerbelangrijkste is dat je je camera niet moet richten op het bezit van iemand anders, omdat daarmee de privacy van iemand die daar woont, kan worden geschaad. Dat vind ik een terechte grens. Veel meer dan dat is er volgens mij niet aan grens. Maar als u casussen hebt, hoor ik het graag. Dan kunnen we die uitzoeken en kijken wat we daar aan kunnen doen.

De **voorzitter**: Er luisteren er genoeg mee om ons wellicht casussen aan te leveren.

Minister **Ter Horst**: Prima, daar ben ik altijd erg voor.

Dan kom ik bij het onderwerp van de vereenvoudiging van de aangifte. Daar hebben we al iets aan gedaan door middel van het maken van een versimpeld formulier voor aangifte. Dit wordt geëvalueerd, want er blijken toch weer bezwaren tegen te zijn. Het is te ingewikkeld en moet veranderd worden. Dat gaat gebeuren. Het standaardaangifteformulier wordt geëvalueerd en er wordt gekeken hoe dit nog beter kan worden gemaakt. Er wordt nagegaan wat precies de problemen en de wensen zijn bij het doen van aangifte. Dat is al een keer eerder gebeurd. De klacht was toen dat je naar het politiebureau moest. Dat hoeft nu niet meer als het over een bekende dader gaat. Dus kan dat het probleem niet zijn. We proberen maximaal, in overleg met het bedrijfsleven, met een expertgroep het het bedrijfsleven zo makkelijk te maken dat ze aangifte doen. Het verschil tussen die 2,4% en die 16% kan ik niet verklaren. Ik hoop dat degene die na mij spreekt dat weet. Ik weet het niet en ik kan daar geen antwoord op geven.

De heer **Teeven** (VVD): Kunnen de bewindslieden eventueel schriftelijk laten weten waar dit verschil vandaan komt?

Minister **Ter Horst**: Het zou kunnen zijn dat de minister van Justitie dat antwoord heeft. Ik heb het niet. Maar als hij het niet heeft, zijn we natuurlijk altijd bereid om daar schriftelijk antwoord op te geven.

De Kamer maakt zich samen met ons zorgen over de overvallen die plaatsvinden. Morgen is de eerste bijeenkomst van de Taskforce Overvallen waarbij een aantal mensen vanuit het bestuur, de politie en het bedrijfsleven zich als doel heeft gesteld het aantal overvallen op winkeliers de kop in te drukken.

Minister **Hirsch Ballin**: Voorzitter. Ik begin met een kader voor een beantwoording van de vragen. De beveiligers in dienst van de gemeente en de tekorten bij de politie die ter sprake komen in het stuk, zijn voor ons absoluut geen reden om niet intussen te werken aan de intensivering van het toezicht. Dat kan door mensen, dat kan ook door inschakeling van camera's. Ik sluit mij aan bij wat mijn collega zo-even zei over onze opvatting over cameratoezicht.

De **voorzitter**: Beide ministers zijn bezig met een verkenning van het cameratoezicht. Wanneer kunnen we iets concreets verwachten?

Minister **Hirsch Ballin**: Daar ga ik straks op in.

De bewaartermijn zullen we verlengen naar vier weken. Dit wordt geregeld in het Vrijstellingsbesluit Wet bescherming persoonsgegevens. Dit voorstel is al in consultatie geweest bij de betrokken partijen, dus het zal binnen enkele maanden geregeld zijn. We hebben dan dezelfde termijn als voor het gemeentelijk cameratoezicht, en dat spoort met de wens die door de overgrote meerderheid van de Kamer naar voren is gebracht.

Op dit moment wordt bekeken of we de kentekenregistratie wettelijk mogelijk kunnen maken. Er zijn bedenkingen tegen geuit uit het oogpunt van grondslag van kentekenregistratie. Dit zal mogelijk een wetswijziging vergen. Het is onze bedoeling spoedig een wetsvoorstel in consultatie te brengen.

Het bewaren van de camerabeelden zal regionaal moeten gebeuren, maar de toegang tot deze beelden zal in het kader van verbeterde informatievoorziening voor de politie ook voor andere regio's dan de registrerende mogelijk moeten zijn. Binnenkort start de zogenaamde viermeting van het openbaar cameratoezicht. In het voorjaar van 2010 zullen we de eindevaluatie toesturen.

Dan kom ik bij de reactie op de brief uit de beveiligingsbranche. In een gezamenlijk overleg met alle betrokken partijen zijn concrete afspraken gemaakt voor het vervolgtraject. Er is een gemeenschappelijk draagvlak voor de aanpak. De brief van de branche wordt bij de uitwerking betrokken.

De heer Van Haersma Buma vroeg naar de capaciteit voor het repressief toezicht. Om het toezicht te verbeteren wordt primair gezocht naar mogelijkheden tot verbetering van de doelmatigheid en vooral verbetering van de informatiepositie van de politie.

Verder vroeg hij hoe wij reageren op bureaus zonder vergunning. Er zijn ons geen concrete gevallen bekend. Versterking van het toezicht zal ertoe moeten leiden dat illegaal opererende bureaus sneller worden opgespoord. Wat betreft de spookbedrijven: een verzoek om verlening en verlenging van de geldigheidsduur van een vergunning wordt voorgelegd aan de korpschef van het politiekorps in de regio waar het bedrijf is gevestigd. In het adviesformulier wordt de korpschef om informatie gevraagd over de werkzaamheden van het bedrijf en de betrouwbaarheid van de aanvrager, de beleidsbepaler en de leidinggevende. Daarbij moet de korpschef aangeven met wie er is gesproken. Een vergunning kan worden ingetrokken als er gedurende een jaar geen werkzaamheden meer zijn verricht of aangeboden. We gaan ervan uit dat het lastiger is om met mensen te spreken over wat ze doen als er niets achter zit. Als dit zich toch voordoet, is een intrekking van de vergunning na een jaar mogelijk. De gedachte om legitimatiebewijzen door ECABO te doen afgeven in plaats van door de politie kan worden gezien. We hebben de branche en de politie uitgenodigd om een gezamenlijk voorstel te doen voor de afgifte. Als eruit komt dat ECABO dit gaat doen, sta ik daar in ieder geval niet bij voorbaat afwijzend tegenover. Mogelijk gaat het inderdaad die kant op.

Voor de screening en de uniformering van de screening moeten alle korpsen om te beginnen dezelfde informatie hebben. Daarvoor zal het geautomatiseerde beheer van de politie van gegevens van particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus eerst moeten worden verbeterd. Dit geldt meer in het algemeen voor informatie-uitwisseling tussen de politieregio's. De korpsen zullen de beleidsregels op dezelfde manier moeten toepassen, wat de heer Van Haersma Buma ook voor ogen stond. Dan moet er natuurlijk ook beoordelingsruimte blijven voor de korpschef ter plaatse. Onze bedoeling is in ieder geval om door verbeterde informatie-uitwisseling tussen de korpsen een uniforme werkwijze mogelijk te maken. Dat is de beste ondergrond om waar dat nodig is regionaal nog te differentiëren.

Mevrouw Gesthuizen vroeg hoe de IOOV tot de conclusie is gekomen dat er geen grote problemen zijn. Dat is een vraag naar de rapportage. De inspectie is een degelijke organisatie die beheerd wordt door mijn collega. Zij heeft geen problemen aangetroffen.

Mevrouw **Gesthuizen** (SP): De reden waarom ik die vraag stelde, was omdat de IOOV toezicht heeft gehouden op hoe de politie in staat was om haar taken uit te voeren. Ik begrijp uit de brief van de staatssecretaris van

Justitie en de minister van BZK dat geconstateerd moet worden dat het de politie aan informatie ontbreekt. Eerder werd gezegd dat niet vastgesteld kan worden hoeveel bedrijven zonder vergunning opereren. Dat lees ik niet in die brief. Ik lees dat niet vastgesteld kan worden hoeveel het er zijn. Als er nog iets schort aan de informatieplicht en aan behoorlijke boetes die de politie kan opleggen, schort er in mijn ogen iets aan de effectiviteit van het toezicht. Ik vraag me af hoe een andere instantie dan kan beoordelen dat het allemaal wel meevalt.

Minister **Hirsch Ballin**: In onze brief staat dat er geen waarneming is van dit soort bedrijven. De inspectie kan niets constateren wat niet wordt waargenomen of waar geen gegevens over aanwezig zijn. Die beperking is er altijd.

Mevrouw **Gesthuizen** (SP): Ik vraag daar bij deze naar als Kamerlid. U zegt dat u niets anders kunt zeggen dat wat er in de brief staat. Maar u heeft dus geen idee of er bureaus actief zijn zonder vergunning?

Minister **Hirsch Ballin**: Dat is niet gebleken. Dat is het enige wat we kunnen zeggen op dit moment. Dat iets niet gebleken is, betekent niet dat het er niet is.

Dan kom ik bij het rapport van de Algemene Rekenkamer over de inzet van particuliere beveiligers waarbij volgens de Rekenkamer bijvoorbeeld bij de DJI de taakafbakening en de verantwoordelijkheden goed geregeld zijn. De Rekenkamer heeft een inventarisatie gemaakt van de omvang van de publieke taken die de beveiligers uitvoeren voor de overheid, naast de private taken waar zij mee bezig zijn. De Rekenkamer concludeert dat de inzet van particuliere beveiligers voordelen heeft, maar dat er ook risico's aan verbonden zijn. Het vereist dus een goed toezicht. Op Schiphol hebben we al zeer lang ervaring met particuliere diensten die onder overheidstoezicht hun taak vervullen. Dat vereist een goede inkadering en een zekere strakheid in het toezicht. De risico's kunnen naar het oordeel van de Rekenkamer worden beperkt door heldere grenzen, duidelijke verantwoordelijkheden, strakke sturing, goed toezicht en democratische controle. Dat lijkt me een even ware mededeling als die ik net deed. Ik sluit me op dit punt graag bij de Rekenkamer aan.

Dan kom ik bij het onderwerp van het vergemakkelijken van de gegevensuitwisseling tussen de particuliere bureaus en de politie. De Wet politiegegevens kent een gesloten verstrekkingenregime. Daar is ook vanuit de Kamer op aangedrongen. De heer Teeven bracht dit punt ter sprake.

Buiten de in de Wet politiegegevens gedefinieerde adressanten en gronden voor gegevensverstrekking zijn in beginsel geen andere verstrekkingen mogelijk. Maar er kan op regionaal niveau worden besloten tot verstrekking van politiegegevens aan derden met het oog op een doel dat niet onverenigbaar is met de politietaken. Dat kan in een incidenteel geval of in het kader van een samenwerkingsverband mits een zwaarwegend algemeen belang tot verstrekking noodzaakt. Het beleidsmatig uitgangspunt is echter dat gegevensverstrekking aan particuliere bureaus niet wenselijk is. Het belang van de opdrachtgever en van particuliere recherchebureaus zal zelden stroken met het criterium van zwaarwegendheid van het algemeen belang. Je moet daarbij rekening houden met het feit dat er geen exclusiviteit is van het opdrachtgeverschap voor een particulier bureau. Een scheiding en bescherming van gegevens is dus conform de Wet politiegegevens en de beperking op de doorlevering daarvan.

De heer **Teeven** (VVD): Ik ken de wet, ik ken het besluit. In die zin snap ik het antwoord van de minister. Maar ik had een andere vraag. Stel dat er gesurveilleerd moet worden in het winkelgebied van Almere waar veel overvallen en winkeldiefstallen plaatsvinden en de politie Flevoland geen tijd heeft om die taak te verrichten en daar als uniformdienst aanwezig te

zijn. Dat laatste kan ik me heel goed voorstellen. Vervolgens wordt er een particulier recherchebureau ingehuurd om daar te surveilleren, deels herkenbaar, deels in burger. Het kan voor deze mensen heel zinvol zijn om vanuit de politieadministratie te weten wat voor types zich in dat winkelcentrum ophouden en wat voor antecedenten ze hebben. Is zo'n situatie denkbaar? Kan er op zo'n moment informatie verstrekt worden uit de politieregisters aan een particulier recherchebureau? Ik geef maar een voorbeeld, het kan elke andere plaats in Nederland zijn. In Almere speelt toevallig die vraag.

Minister **Hirsch Ballin**: Dat is niet uitgesloten, maar dan moet dit volgens de criteria van de wet voldoen aan een hoge mate van specificiteit. Uiteraard is het toezicht en de waarborging tegen het in verkeerde handen komen van die gegevens van belang. Ik kan me voorstellen dat er in een situatie met een concreet risico de politie dit onder de aandacht brengt van degenen die met een beveiligingstaak bezig zijn op een bedrijventerrein. De politie heeft dan een waarschuwend taak en kan zeggen dat er een bepaald risico dreigt. In die zin kan er een zeer beperkte gegevensverstrekking plaatsvinden.

De heer **Teeven** (VVD): Het is mij gebleken dat er in een aantal situaties waarin politie en particuliere recherche samenwerkten, de politie buitengewoon terughoudend was in het verstrekken van informatie. Is er een beleidslijn af te spreken met de korpsen en het Openbaar Ministerie met betrekking tot opsporingsinformatie?

Minister **Hirsch Ballin**: De situatie die ik net omschreef had te maken met een concrete aanleiding. Een algemeen kader zou betekenen dat er een algemene doorlevering en verstrekking van gegevens plaatsvindt. Ik zie niet goed hoe we dat binnen de bestaande wettelijke kaders kunnen doen. Maar we zullen de relatie tussen de politie en de particuliere recherchebureaus verder bekijken, ook op het punt van de strakheid van de aansturing en de condities voor de werkwijze. Mocht dit tot andere inzichten leiden, dan zullen we de Kamer daarover berichten.

De **voorzitter**: Ik heb een vraag om het nog verder aan te scherpen. Op bedrijventerreinen zie je wel eens bordjes met: hier waken wij. Daar bedoelt men dan niet alleen de politie mee, maar ook de beveiligingsorganisaties. Ik heb net als de heer Teeven behoefte aan duidelijkheid. Als er bendes actief zijn op een bedrijventerrein, of er worden auto's in de fik gestoken in bepaalde wijken, is het dan denkbaar dat een blok aan generieke informatie over potentiële daders of dadergroepen, gericht op de opsporing die nodig is, wordt verstrekt? Of is dat nu ook mogelijk?

Minister **Hirsch Ballin**: De heer Heerts maakt de overgang van een concrete aanleiding – het voorbeeld van de brandstichting vond ik mooi – naar generiek. Daarvoor geldt het antwoord dat ik net al gaf. Binnen het bestaande wettelijke kader zijn een generieke informatieverstrekking en het openen van de politieregisters voor een particulier bureau niet mogelijk. Bij concrete aanleidingen, als er sprake is van dreigende risico's, is dit wel denkbaar. Dit hangt af van de afspraken die er zijn. Verdergaande mogelijkheden wil ik bekijken. Dat vergt een nadere beoordeling en daarover zal ik graag berichten.

De **voorzitter**: Ik heb nog een voorbeeld. Een aantal Roemeense bendes is snel en zeer gericht landelijk bezig met skimmen. Kan er dan wel generieke informatie landelijk verstrekt worden over die dadergroep, die we immers redelijk goed in beeld hebben? Alle omgevingen waar pinautomaten staan en waar deze bendes hun slag kunnen slaan, moeten op de hoogte zijn en de juiste informatie hebben. Kan dat wel?

Minister **Hirsch Ballin**: Er zijn bepaalde eisen voor het inschakelen van burgers bij de opsporing. Dat is dan eigenlijk wat je aan het doen bent. Als er een dadergroep bekend is en gesignaleerd staat, is het onder omstandigheden, volgens de daarvoor geldende procedure, denkbaar dat opsporingsgegevens in de openbaarheid worden gebracht.

De heer **Teeven** (VVD): Dan heb ik een vraag voor beide ministers. Het kan en mag allemaal in uitzonderingssituaties en heel gericht. Dat begrijp ik allemaal. Hebben zij de indruk dat er bij de politie een cultuur heerst van het delen van informatie met particuliere recherchebureaus als het echt nodig is? Ik kijk hierbij vooral naar de minister van Binnenlandse Zaken. Heeft de politie de bereidheid om dergelijke dringende situaties te delen?

Minister **Hirsch Ballin**: Prima dat u naar de minister van Binnenlandse Zaken kijkt. Ik zal proberen uw aan mij gerichte vraag toch te beantwoorden. Ik kijk ook even naar mijn collega en geïnspireerd door haar aanblik kom ik tot het volgende antwoord. Er worden op dit moment proeftuinen voorbereid. Dat is hopelijk een bijdrage aan het vormen van een cultuur waarin dingen kunnen. Ik wil niet een cultuur vormen waarin men regels gaat overschrijden, maar juist voor die mobiele bendes willen we met de proeftuin nagaan hoe de informatie kan worden gedeeld met het bedrijfsleven. Onderzocht wordt ook of het achterwege laten van een uitgebreid onderzoek voordat toestemming wordt gegeven voor de inzet van ongeüniformeerde beveiligers tot een positief effect leidt. Ook voor interne fraude en voor stapeling van preventieve maatregelen komen er proeftuinen. We kijken heel graag naar wat er in die tuin wil groeien en ook of dit in vruchtbare bodem valt bij politie en beveiligers. Vindt mijn collega dit een mooi antwoord?

Minister **Ter Horst**: Jazeker.

Minister **Hirsch Ballin**: Wij zijn bezig met de bewaartermijn van particuliere camerabeelden. We zullen zo spoedig mogelijk het wetsvoorstel afronden om deze te verlengen.

In het Nationaal Platform Criminaliteitsbeheersing gaan we het voorstel bespreken dat een ondernemer als gast zijn geld kan afstorten bij een andere bank dan zijn eigen. Ik vond dat een productieve suggestie.

Het punt van de doorverkoop van gegevens door de Kamer van Koophandel moet ik opnemen met mijn collega van EZ. Dat doe ik graag.

De heer De Wit heeft een motie ingediend over de rooftassen. De VNG is ermee bezig en denkt de actie voor het einde van het jaar te hebben afgerond met betrekking tot de gemeentelijke verordeningen.

Met betrekking tot de landelijke screening zijn we bezig met een herziening van de richtlijnen. Daarin zullen we de vraag betrekken die door de heer Teeven is gesteld. De politie gaat ermee aan de slag.

De discrepantie tussen de cijfers van de MCB en de transportsector heeft te maken met een verschil in de berekenings- en waarnemingsmethodiek. Ik zal dit in een brief weergeven. Anders kom ik er nog op terug in de tweede termijn. Maar ik denk dat de uiteenzetting van berekeningswijzen en cijfers nu iets te ver voert.

De **voorzitter**: Ik stel voor aan de minister van Justitie, die nu bij een VAO wordt verwacht, om het overleg hier voort te zetten. Wat we in de tweede termijn eventueel aan vragen hebben, kan hij beantwoorden als hij terugkomt van het VAO. Is er behoefte aan een tweede termijn bij mijn collega's? Een heel kleine, zie ik. Dan lukt het ons waarschijnlijk om het AO voor de stemmingen af te ronden.

De heer **Van Haersma Buma** (CDA): Voorzitter. Ik heb slechts twee procedurele dingen. Wat betreft het rapport van de IOOV neem ik aan dat men in overleg gaat met de sector hoe dat toezicht zo goed mogelijk kan worden uitgevoerd. Graag hoor ik daar een reactie op van de minister van Justitie. Voor mijn fractie heeft zelfregulering bij toezicht de grote voorkeur.

Ik ben blij met het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken over de camera's. Volgens mij vindt zij hetzelfde als de Kamer. De vraag is alleen hoe de praktijk op dit moment is met betrekking tot wat wel en niet mag. Daar moeten wij zelf naar kijken. Wellicht heeft de sector daar ook een mening over. Hier komen we op een later moment op terug.

De heer **Teeven** (VVD): Voorzitter. Ik dank de ministers voor hun antwoorden. Ik wil graag een briefje van hen over hoe het zit met de vertekening van de cijfers rondom ladingdiefstallen. Blijkbaar zijn diefstallen van voertuigen en lading niet verwerkt, en diefstal uit bedrijven wel. Volgens mij moeten we daarnaar kijken.

Ik heb de toezegging genoteerd van beide ministers dat ze gaan kijken hoeveel informatie er in de proeftuinen kan worden gedeeld en dat wij daar een rapportage van krijgen. Wanneer kunnen we de eerste rapportage over zo'n mooie proeftuin vernemen?

Mevrouw **Gesthuizen** (SP): Voorzitter. Ik dank de minister van Justitie dat hij de mogelijkheid voor het afstorten van ondernemers bij een andere bank wil meenemen in een overleg met de sector. Dit voorstel komt uit de sector, dus ik verwacht dat het goed komt. Dank voor de toezegging over de camerabeelden. Wanneer gaat de bewaartermijn van vier weken in? Zijn er nog bepaalde voorwaarden? Moet het aangemeld worden? Of mogen de beelden standaard vier weken bewaard worden? Is er ook een verlenging mogelijk, mocht dat nodig zijn?

De SP maakt al geruime tijd een punt van rooftassen en -jassen. Ik ben een beetje teleurgesteld als er wordt gezegd dat het allemaal wel komt en dat de VNG ermee bezig is. Ik snap niet waarom dit niet landelijk geregeld kan worden. De VNG is misschien bang dat ze in haar autonomie wordt aangetast, maar volgens mij is dit een punt waarover iedereen het eens is: rooftassen en roofjassen dienen maar één doel, namelijk roven. Volgens mij moeten we dat met zijn allen niet willen. Wanneer kan dit ingaan?

Voorzitter: Van Haersma Buma

De heer **Heerts** (PvdA): Er zijn ook tassen die op zichzelf niet voor roof worden gebruikt, maar die bij gelegenheid wel een rooftas kunnen worden. Dat is ingewikkeld.

Kan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties de proeftuinen nog wat beter duiden? Kunnen we dat op schrift krijgen?

Ik vond dat de minister van Justitie zich er makkelijk van afmaakte met zijn antwoord op mijn vraag over het aantal actieve vergunningplichtige bedrijven zonder vergunning. Het is niet gebleken, maar dat betekent niet dat het niet bestaat. Ik zou dit toch iets scherper willen krijgen. Als het een kostenverhaal is – aanvaardbare maatschappelijke kosten – moeten we daar nader onderzoek naar doen, om te weten hoeveel vergunningplichtige bedrijven geen vergunning hebben.

Mevrouw **Gesthuizen** (SP): Ik wil me hier graag bij aansluiten.

De heer **Heerts** (PvdA): De heer Teeven had het over een briefje over het verschil in cijfers. Ik wil geen briefje, want ik neem de diefstal van goederen tijdens het transport zeer serieus. Misschien past deze juridisch gezien niet in één monitor. Maar ergens moeten toch goederen aan boord van verladers en transporteurs juridisch onder te brengen zijn?

Voorzitter: Heerts

Minister **Ter Horst**: Voorzitter. Ik probeer te antwoorden, maar vergeef mij als het voornamelijk procedurele antwoorden zijn.

De heer Van Haersma Buma heeft gevraagd of de Kamer op de hoogte wordt gesteld van het overleg met de sector. Dat gaan we doen.

Heeft de minister van BZK een goed overzicht van de praktijk met de camera's? Dat is een moeilijke vraag. Als alles goed gaat, hoor je niks. Daarom heb ik ook gezegd: meld het ons als het niet goed gaat. Ik denk dat dit het belangrijkste is.

De heer **Van Haersma Buma** (CDA): Zo bedoelde ik dat min of meer ook.

Minister **Ter Horst**: Prima. We wachten het af en als we een aantal casussen hebben, zullen we proberen die op te lossen. We zullen deze ook bij gelegenheid met u delen.

Een briefje over ladingdiefstal ...

De heer **Teeven** (VVD): Nee, de heer Heerts wil een brief.

Minister **Ter Horst**: Daar is geen bezwaar tegen.

Het resultaat van de eerste proeftuin komt in de zomer 2010.

De wijziging van de AMvB zodat camerabeelden vier weken in plaats van 24 uur bewaard mogen worden, komt dit jaar rond.

Er wordt gewerkt aan een oplossing voor de roofzaken. Alle gemeenten kunnen dat al doen. De VNG helpt daarbij en maakt een modelverordening, zoals dat vaker gaat, zodat gemeenten daar gebruik van kunnen maken. We gaan ervan uit dat dit voor het einde van het jaar kan zijn afgerond.

De heer Heerts vroeg of het feit dat er niet is geconstateerd dat er bedrijven zijn zonder vergunning komt door onvoldoende capaciteit om dit vast te stellen, of dat er op een goede manier is vastgesteld dat er geen vergunningplichtige bedrijven zijn zonder vergunning. Mijn beeld is dat deze er echt niet zijn. Maar we willen er best nog eens naar kijken. Hier laat ik het bij.

Toezeggingen

De **voorzitter**: Dank u wel. Ik heb de volgende toezeggingen genoteerd:

- We krijgen voor de zomer van 2010 een nadere brief van de minister van Binnenlandse Zaken over de proeftuinen.
- We horen nog nader wanneer de bewaartermijn van 24 uur wordt gewijzigd in vier weken.
- Er komt een brief over ladingdiefstal.
- Een oplossing voor de roofzaken is in bewerking.